

POLÍTICA

Francesc Canet
REGIDOR D'ERC A L'AJUNTAMENT DE FIGUERES I DIPUTAT AL CONGRÉS

EMPURIABRAVA, CAPITAL MADRID

L'articulista analitza el conflicte al voltant de la delimitació de domini públic que està duent a terme la direcció de Costes

El conflicte de la delimitació de l'espai de domini públic (atermament) que està realitzant la Dirección General de Costas (Ministerio de Media Ambiente, Medio Rural y Marino) a la marina residencial d'Empuriabrava ha posat en peu de guerra un bon grapat de ciutadans afectats. Però també esquitxa un ajuntament que no té cap responsabilitat en la gènesi del problema ni té a les seves mans la solució. Com a administració més propera al ciutadà, l'actual consistori, presidit per l'alcalde **Salvi Güell**, ajuda els afectats (amb passaports d'origen divers) i intenta que la imatge turística del municipi (i els ingressos que se'n deriven) no en surti mal parada.

Fem una succinta història del problema, parant especial atenció a les dates. La construcció de la Marina d'Empúriabrava, als anys 70 del segle passat, va significar l'entrada d'aigua de mar en terrenys privats, amb una xarxa de canals que permetien l'entrada d'embarcacions esportives a peu de parcel·la. La legalitat que va fixar la Llei de Costes estatal de 1988 estableix una servitud de pas de sis metres a comptar des del límit del canal. Aquest espai està avui consolidat amb edificacions, d'acord amb el Pla General d'Ordenació Urbana de Castelló d'Empúries de l'any 1984. L'aplicació de la Llei de Costes (posterior a la ordenació urbanística municipal!), generaria un greu perjudici als propietaris: mutilació i devaluació d'unes finques adquirides i modelades en unes determinades condicions. S'han associat i han acudit als tribunals. El procés pot allargar-se per les escletxes legals que semblen envoltar la pretensió de l'Estat.

Costa d'entendre aquesta situació. És indiscutible que les parcel·les i les edificacions a peu de canal estan emparades en la legalitat municipal anterior a la Llei de Costes. A més, com que les instal·lacions portuàries d'aquesta marina interior no són considerades per l'Estat «d'interès general», sembla també indiscutible que la gestió correspon a la Generalitat, en virtut del traspàs de competències fet l'any 1980.

Aquest traspàs va desembocar en la Llei de Ports de Catalunya de l'any 1998, que establia específicament per a la Marina d'Empuriabrava que es respectarien les àrees d'edificació existents en aquells moments (d'acord amb el planejament urbanístic municipal). Sembla un cas clarissim d'invasió competencial de l'Estat, que priva uns ciutadans de gaudir en plenitud d'uns béns que van adquirir i transformar a l'empara de la legalitat aleshores vigent.

Per això, els partits amb representació (per Girona) al Congrés de Diputats tenim l'obligació de prendre posició i no desentendre'ns del problema. CiU i ERC ho podem fer –i ho estem fent– amb les possibilitats que permet la dinàmica parlamentària als partits que no governen: exigir explicacions (preguntes escrites i orals, compareixences dels alts càrrecs del ministeri) o mirar de fer aprovar iniciatives legislatives que pressionin políticament el govern.

Però la clau de volta resideix en el que puguin fer/obtenir els diputats del PSC: no poden treballar amb exhibició mediàtica –el govern de l'Estat és del mateix color polític– però sí amb discreció als despatxos. Convé conèixer el seu grau d'implicació ... i el cas que els fan els responsables ministerials.

DdG- 02-11-08